

Curtea Supremă de Justiție

D E C I Z I E

18 iunie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte

Judecătorii

Timofti Vladimir

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Boico Victor

judecând fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Popov Oleg, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 noiembrie 2018, în cauza penală în privința lui

Ciutac Simion xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat xxxxx

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 07.08.2018 - 03.09.2018;

Instanța de apel: 26.09.2018 - 07.11.2018;

Instanța de recurs: 28.01.2019 - 18.06.2019.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Criuleni (sediul Central) din 03 septembrie 2018, *pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, conform prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală*, Ciutac Simion a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264 alin. (4) Cod penal, fiindu-i stabilită cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani și 8 (opt) luni, cu executarea în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 (cinci) ani.

A fost încasat din contul inculpatului Ciutac Simion în beneficiul statului suma de 4778 (patru mii șapte sute șaptezeci și opt) lei, cu titlu de cheltuieli de judecată, în rest cererea procurorului a fost respinsă ca neîntemeiată.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat în fapt că, Ciutac Simion la 16 iunie 2018, aproximativ la ora 20:15, fără a deține permis de conducere valabil pentru categoria de vehicul condus, fiind în stare de ebrietate alcoolică, acceptând exploatarea vehiculului cu devieri de la normativele tehnice, acționând contrar prevederilor pct. 14 lit. a) al Regulamentului Circulației Rutiere, aprobat

prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 357 din 13.05.2009, care prevede că conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, precum și a prevederilor pct. 122 al Regulamentului, care prevede că este interzisă exploatarea vehiculelor în cazurile în care sunt depistate devieri de la normativele tehnice, manifestând imprudență, adică dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sale, prevăzând urmările ei prejudiciabile, dar considerând în mod ușuratic că ele vor putea fi evitate, a condus automobilul de model BMW - 530D cu n/î xxxxx (Republica Lituania), deplasându-se pe traseul din preajma s. Ratuș, r-nul Criuleni, la o distanță de aproximativ 300 m de la traseul R6 Chișinău-Bălți, încălcând prevederile pct. 45 subpunctul (1) lit. a), b), d) al Regulamentului Circulației Rutiere, conform cărora, conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția, de dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase și situația rutieră, nu s-a isprăvit cu conducerea automobilului, intrând parțial pe acostament, care se mărginește cu carosabilul din partea dreaptă a direcției de deplasare și astfel a tamponat pietonul Balan Elena xxxxx, care se deplasa regulamentar pe acostament, după care automobilul a fost proiectat într-un copac de pe marginea carosabilului.

În urma impactului victimei Balan Elena xxxxx, i-au fost cauzate leziuni corporale de la care a survenit decesul acesteia.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate Ciutac Simion a comis *încălcarea regulilor de securitate a circulației și de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență decesul unei persoane, săvârșită în stare de ebrietate*, adică infracțiunea prevăzută de art. 264 alin. (4) Cod penal.

3. Avocatul Comarnițaia Elena în numele inculpatului a declarat apel, prin care a solicitat casarea sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri prin inculpatului să fie aplicată o pedeapsă cu aplicarea prevederilor art. 79 alin. (1) și 90 alin. (1), (2), (6) Cod penal, precum și cu respingerea integrală a cererii procurorului privind încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor de judecată în sumă de 4778 lei, care urmează a fi trecute în contul statului, reducerea termenului privării de dreptul de a conduce mijloace de transport de la 5 ani la 4 ani.

În motivarea apelului a invocat că, inculpatul a recunoscut integral vina, s-a căit sincer de cele comise și a cerut scuze de la succesorul victimei, a colaborat benevol cu organul de urmărire penală întru descoperirea infracțiunii comise.

Inculpatul Ciutac Simion a comis o faptă din imprudență, chiar dacă persistă acele circumstanțe agravante cum ar fi starea de ebrietate cu grad minim, precum și lipsa permisului de conducere valabil pentru categoria de vehicul condus.

A menționat, că instanța a luat în considerație doar rezultatul testului de alcoolemie constatat la 21:05 în seara de 16 iunie 2018, de 0,27 mg/l, dar nu și pe cel de 0,10 mg/l de la ora 22:30, apărarea considerând că astfel judecătorul intenționat nu a examinat corespunzător cauza.

De asemenea a evidențiat apărarea, că pe lângă aceste două circumstanțe agravante, există mult mai multe circumstanțe atenuante, și anume: nepărăsirea locului accidentului rutier, colaborarea continuă cu organele de urmărire penală, acordarea ajutorului material rudelor decedatei Balan Elena, și-a cerut sincer iertare de la rude și se căiește pentru fapta comisă, a recunoscut vina integral și necondiționat, a depus declarații chiar în noaptea reținerii, netergiversarea urmăririi penale, anterior nu a fost judecat, este caracterizat doar pozitiv de către organele administrației publice locale, inclusiv de către inspectorul de poliție din localitate, nu prezintă pericol pentru societate, are trai permanent pe teritoriul Republicii Moldova, locuiește împreună cu părinții, este ocupat în câmpul muncii, chiar dacă și neoficial etc.

Consideră apărarea, că instanța de fond nu a indicat toate declarațiile făcute de către Balan Maria, și anume la întrebarea judecătorului dacă vrea să fie pedepsit în stricta conformitate cu legea, a spus clar, că l-a iertat și nu vrea ca inculpatul să fie pedepsit cu executarea pedepsei în penitenciar.

Referitor la constatarea instanței de judecată precum că *„Posibilitatea tehnică a conducătorului automobilului Ciutac Simion să depisteze defectul tehnic depinde de maniera de conducere a automobilului, experiența profesională și atârnarea față de tehnică a proprietarului. Acțiunile ce trebuiau întreprinse constau în trecerea regulată a deservirii tehnice periodice”*, apărarea a evidențiat, că proprietarul vehiculului deține revizia tehnică anuală, care deja era perfectată de către fostul proprietar. Cu atât mai mult că inculpatul fiind specialist în domeniul respectiv, adică este auto-mecanic, de sine stătător a verificat automobilul și astfel, corespundea cerințelor tehnice și a siguranței tehnice.

Astfel, în opinia apărării instanța de judecată a decis neobiectiv și fără probațiune faptul că inculpatul Ciutac Simion va mai comite infracțiuni, deoarece anterior inculpatul nu a fost judecat, greșit respingând solicitarea de a aplica art. 90 Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 noiembrie 2018, a fost admis apelul, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care s-a dispus suspendarea condiționată în baza art. 90 Cod penal, a executării pedepsei principale sub formă de 2 (doi) ani și 8 (opt) luni închisoare, aplicate în baza art. 264 alin. (4) Cod penal lui Ciutac Simion, cu stabilirea perioadei de probațiune de 5 (cinci) ani.

4.1. Pentru pronunțarea soluției nominalizate, instanța de apel a menționat, că prima instanță a stabilit corect starea de fapt și de drept ce corespunde probelor din dosar, încadrând just acțiunile inculpatului Ciutac Simion în baza dispozițiilor art. 264 alin. (4) Cod penal, după semnele calificative – *încălcarea regulilor de securitate a circulației și de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență decesul unei persoane, săvârșită în stare de ebrietate*.

Având în vedere solicitarea apărării din cererea de apel privind stabilirea unei pedepse mai blânde, cu aplicarea art. 90 Cod penal și micșorarea termenului pedepsei complementare, instanța de apel a reținut că prima instanță nu a motivat

soluția privind dispunerea executării reale a pedepsei sub formă de închisoare, or, concluziile instanței de fond precum că scopul pedepsei penale poate fi atins doar cu izolarea de societate a inculpatului Ciutac Simion, nu corespund circumstanțelor reale ale cauzei și personalității inculpatului.

Așadar, reținând că inculpatul Ciutac Simion la faza urmăririi penale și în instanța de fond a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate și a solicitat examinarea cauzei penale în ordinea prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, s-a căit sincer de cele comise, a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, a fost reținut ca circumstanță atenuantă repararea benevolă a pagubei, lipsa circumstanțelor agravante, că infracțiunea comisă face parte din categoria celor grave, însă a fost comisă din imprudență, a manifestat dorința de recuperare a prejudiciului cauzat succesorului părții vătămate, anterior nu a fost judecat, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află (f.d. 45, 46), iar la locul de trai se caracterizează pozitiv (f.d. 47), instanța de apel a concluzionat că prima instanță corect a stabilit că inculpatului urmează a-i fi aplicată pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani și 8 (opt) luni, așa cum a fost redusă prin dispozițiile art. 364¹ alin. (8) Cod procedură penală, cu aplicarea pedepsei complimentare - privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe termen de 5 (cinci) ani.

Totodată, instanța de apel a menționat că instanța de fond nu a purces la operațiunea de individualizare a pedepsei sub aspectul executării acesteia, prin soluționarea chestiunii dacă pedeapsa stabilită inculpatului trebuie să fie executată real, or, sub aspectul personalității acestuia de a se corecta și reeduca, poate fi formulată concluzia că scopul pedepsei poate fi realizat și prin aplicarea suspendării condiționate a executării pedepsei.

În acest sens, instanța de apel a notat că pedeapsa penală aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată corect, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale prevăzute de art. 61 Cod penal.

Instanța de apel a reținut, că potrivit Regulii nr. 6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniștri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniștri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegațiilor de Miniștri), *„natura și durata sancțiunilor și măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporțională cu gravitatea infracțiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, decât să se țină seama de situația personală”*.

Respectiv instanța de apel a ajuns la concluzia, că la caz nu au fost stabilite careva interdicții de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal în privința pedepsei închisorii pe termen de 5 ani aplicată de către prima instanță, deoarece suspendarea executării condiționate a pedepsei, conform art. 90 alin. (4) Cod penal, poate avea loc și în cazul săvârșirii unei infracțiuni grave.

Astfel, reieșind din soluția adoptată de instanța de fond, instanța de apel a constatat că la stabilirea și aplicarea pedepsei în privința inculpatului

Ciutac Simion, instanța de fond nu a ținut cont pe deplin de prevederile art. 61 și art. 75 Cod penal, or, pedeapsa stabilită nu este în acord cu principiul proporționalității având în vedere fapta comisă, urmările produse, personalitatea inculpatului și situația familială a acestuia.

Totodată instanța de apel a accentuat, că inculpatul Ciutac Simion pe parcursul examinării cauzei a întreprins mai multe măsuri în vederea achitării prejudiciului cauzat.

Instanța de apel a considerat necesar de a sublinia faptul că dispunerea suspendării condiționate a executării pedepsei este o măsură legală și temeinică, aplicată în corespundere deplină cu condițiile stabilite la art. 90 Cod penal și care în esență oferă un sistem de garanții sub aspectul eficienței și poartă o severitate accentuată de natură să exprime un tratament adecvat inculpatului Ciutac Simion și să garanteze resocializarea sa viitoare pozitivă, scopul pedepsei fiind atins și fără condamnarea dânsului la o pedeapsă privativă de libertate.

Cu referire la solicitarea apărătorului privind încasarea din contul statului a cheltuielilor de judecată în mărime de 4778 lei, instanța de apel a considerat că aceasta este neîntemeiat și urmează a fi respinsă, deoarece urmărirea și judecarea unei cauze penale ocazionalizează efectuarea de cheltuieli pentru întocmirea și transmiterea actelor de procedură, pentru administrarea probelor și conservarea mijloacelor materiale de probă, cu retribuirea apărătorilor, precum și cu orice alte cheltuieli necesare normalei desfășurări a procesului penal.

Efectuarea cheltuielilor judiciare într-o cauză penală este provocată de săvârșirea unei infracțiuni, care impune desfășurarea urmăririi și a judecării cauzei pentru aplicarea legii penale celui ce a comis-o, ca urmare, cheltuielile judiciare sunt imputabile inculpatului condamnat pentru săvârșirea infracțiunii, temeiul juridic fiind vinovăția sa infracțională, deoarece fără săvârșirea infracțiunii astfel de cheltuieli nu s-ar fi efectuat.

Așadar, instanța de apel a constatat că solicitarea apărătorului referitor la încasarea din contul statului a cheltuielilor judiciare în sumă de 4778 lei este neîntemeiată, or, în conformitate cu alin. (1) art. 229 Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului.

5. Procurorul, contestă decizia instanței de apel cu recurs ordinar, solicitând casarea acesteia și menținerea în vigoare a sentinței primei instanțe.

Invocând temeiurile de casare prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, procurorul susține că instanța de apel a admis o eroare de drept în cazul aplicării în privința inculpatului a beneficiilor prevăzute la art. 90 Cod penal, întrucât din textul sentinței rezultă explicit că instanța de fond a motivat suficient soluția privind executarea pedepsei închisorii în instituțiile penitenciare, prin faptul că inculpatul Ciutac Simion a săvârșit fapta în stare de ebrietate produsă de consumul de alcool, că în rezultatul încălcării de către acesta a regulilor de securitate a circulației și de exploatare a mijloacelor de transport a survenit decesul unei persoane care se deplasa regulamentar pe acostamentul drumului, că a admis conștient conducerea mijlocului de transport cu defecte

tehnice explicite în condițiile în care prin sine însuși, în starea sa firească orice vehicul reprezintă un izvor/sursă de pericol sporit și nu în ultimul rând, că inculpatul a condus vehiculul fără a avea dreptul special arogat de autoritatea competentă.

Aceste împrejurări în opinia acuzatorului de stat, au fost corect apreciate de către prima instanță și urmau în mod categoric să formeze concluzia instanței de apel privind respingerea apelului declarat de către partea apărării.

Subliniază recurentul, că norma penală imputată inculpatului este instituită de legislator pentru a apăra relațiile sociale cu privire la siguranța traficului rutier, viața și sănătatea persoanelor, în contextul în care încălcări de o frecvență îngrijorătoare a regulilor de securitate a circulației rutiere sau de exploatare a mijloacelor de transport de către conducătorii autovehiculelor generează în suficient de multe cazuri decese ale unor persoane nevinovate.

Astfel, în situația în care în urma săvârșirii infracțiunii de încălcarea a regulilor de securitate a circulației rutiere de către inculpatul care era în stare de ebrietate, a fost provocat decesul unei persoane, aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal nu va avea un impact scontat asupra atingerii scopului pedepsei penale, prevăzute la art. 61 alin. (2) Cod penal.

Deși la caz au fost reținute circumstanțele atenuante recuperarea prejudiciilor succesului părții vătămate precum și caracteristica pozitivă a inculpatului, circumstanțe ce au stat și la baza stabilirii pedepsei minime sub formă de închisoare prevăzută de legea penală, totuși aceste circumstanțe sunt incomensurabile în raport cu urmările prejudiciabile survenite prin săvârșirea infracțiunii, și anume decesul unei persoane, fapt care exclude posibilitatea aplicării beneficiilor prevăzute la art. 90 Cod penal.

Consideră recurentul, că la caz nu există nici o premisă de a considera că o pedeapsă condiționată va fi în stare să contribuie la corectarea și reeducarea condamnatului Ciutac Simion, în condițiile în care respectivul însușindu-și și practicând profesia de lăcătuș auto, a admis conducerea unui vehicul cu defecte tehnice explicite (care pot fi sesizate de către oricare alt conducător auto), în condițiile unei dereglări psihofuncționale a organismului, provocate în rezultatul consumului de alcool.

Mai remarcă, că instanța de apel era obligată să argumenteze motivat circumstanțele cauzei considerate atenuante și în corelație cu care date despre persoana vinovatului ele servesc temei pentru aplicarea art. 90 Cod penal.

6. Judecând recursul ordinar în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit constată că, recursul ordinar declarat de către procuror urmează a fi admis din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să admită recursul, să caseze total hotărârea atacată și să mențină hotărârea primei instanțe, când apelul a fost greșit admis.

Potrivit prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427

Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

În sensul prevederilor art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și a jurisprudenței naționale, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

În același context, Colegiul penal lărgit menționează, că hotărârile pronunțate de instanțele ierarhic inferioare trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea superficială sau motivarea în termeni vagi – evazivi, reprezintă motiv de casare.

Reieșind din conținutul cererii de recurs se atestă că acuzatorul de stat critică decizia instanței de apel din punctul de vedere al prezenței temeiurilor de casare prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, care prevede că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile când 6) *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau când* 10) *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Astfel, verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal lărgit reține că temeiurile invocate și-au găsit confirmare în cauza dată, ceea ce duce la casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea sentinței primei instanțe.

Totodată, instanța de recurs reține că, în recursul declarat procurorul indică doar dezacordul cu modalitatea de individualizare a pedepsei inculpatului, necontestând încadrarea juridică a acțiunilor acestuia.

După cum s-a constatat din materialele cauzei, prin sentința primei instanțe Ciutac Simion a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264 alin. (4) Cod penal, fiindu-i stabilită cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani și 8 luni, cu executarea în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani.

La rândul său, instanța de apel fiind investită cu judecarea cauzei în ordinea procedurii de apel, a admis apelul apărării și a casat sentința în partea stabilirii pedepsei, pronunțând o hotărâre nouă în această parte, prin care s-a dispus, în baza art. 90 Cod penal, suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicată inculpatului sub formă de 2 ani și 8 luni închisoare, pentru perioada de probațiune de 5 ani.

Analizând motivele care au fundamentat soluția nominalizată, Colegiul penal conchide, că instanța de apel a preluat în mod automat circumstanțele

descrie în apelul apărării întru justificarea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, și anume că *inculpatul Ciutac Simion la faza urmăririi penale și în instanța de fond a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate și a solicitat examinarea cauzei penale în ordinea prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, că s-a căit sincer de cele comise, a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, a reparat benevol paguba, lipsa circumstanțelor agravante, că infracțiunea comisă face parte din categoria celor grave, însă a fost comisă din imprudență, a manifestat dorința de recuperare a prejudiciului cauzat succesorului părții vătămate, anterior nu a fost judecat, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, iar la locul de trai se caracterizează pozitiv, însă împrejurările menționate nu au fost evaluate de către instanța de apel printr-o motivare corespunzătoare, conform prevederilor art. art. 61, 75 Cod penal.*

În cazul dat, Colegiul lărgit consideră că, soluția instanței de apel este una pripită și nejustificată, deoarece pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată corect, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și în limitele fixate în partea specială.

Articolul 75 Cod penal, stipulează criteriile generale de individualizare a pedepsei prin care se înțeleg cerințele stabilite de lege de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte. Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Una din prerogativele instanței judecată este să aprecieze că scopul pedepsei penale poate fi atins chiar și fără executarea efectivă a acesteia și în baza art. 90 Cod penal poate suspenda condiționat executarea pedepsei stabilite.

În formarea convingerii, instanța de judecată ține cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege, inclusiv are în vedere întreaga conduită a condamnatului înainte de săvârșirea faptei, după săvârșirea acesteia, în timpul judecății, precum și alte aspecte ce privesc personalitatea infractorului, bazându-se pe materialele cauzei administrate în cadrul cercetării judecătorești.

Deși legea nu îngrădește libertatea instanței de judecată de a-și forma convingerea cu privire la posibilitatea făptuitorului de a se corecta fără executarea efectivă a pedepsei, ea obligă instanța să-și motiveze hotărârea de suspendare condiționată a executării pedepsei, indicând precis acele motive pe care s-a întemeiat soluția respectivă, lucru neefectuat de către instanța de apel.

Vizavi de aceste condiții legale, instanța de recurs reține că, prima instanță la adoptarea sentinței, luând în considerație circumstanțele cauzei, a motivat suficient soluția privind executarea pedepsei închisorii în instituțiile penitenciare,

prin faptul că inculpatul Ciutac Simion a săvârșit fapta în stare de ebrietate produsă de consumul de alcool, că în rezultatul încălcării de către acesta a regulilor de securitate a circulației și de exploatare a mijloacelor de transport a survenit decesul unei persoane care se deplasa regulamentar pe acostamentul drumului, că a admis conștient conducerea mijlocului de transport cu defecte tehnice explicite în condițiile în care prin sine însuși, în starea sa firească orice vehicul reprezintă un izvor/sursă de pericol sporit și nu în ultimul rând, că inculpatul a condus vehiculul fără a avea dreptul special arogat de autoritatea competentă.

Colegiul penal lărgit este solidar cu poziția acuzatorului de stat, care întemeiat a menționat, că în situația în care în urma săvârșirii infracțiunii de încălcare a regulilor de securitate a circulației rutiere de către inculpatul care era în stare de ebrietate, a fost provocat decesul unei persoane, aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal nu va avea un impact scontat asupra atingerii scopului pedepsei penale, prevăzute la art. 61 alin. (2) Cod penal.

Totodată, deși la caz sunt prezente circumstanțele atenuante - recuperarea prejudiciilor succesului părții vătămate precum și caracteristica pozitivă a inculpatului, instanța de recurs atestă că aceste circumstanțe ce au stat și la baza stabilirii pedepsei minime sub formă de închisoare prevăzută de legea penală, nu pot constitui temei și pentru aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, în raport cu urmările prejudiciabile survenite prin săvârșirea infracțiunii, și anume decesul unei persoane.

În același context se reține și concluzia primei instanțe, care întemeiat a remarcat, că inculpatul cunoscând că automobilul se află într-o condiție tehnică nesatisfăcătoare, având roți diferite cu o uzură a pneurilor ce depășește limita admisibilă, ignorând situația rutieră și anume că se deplasa pe un carosabil umed, plus la asta aflând-se în stare de ebrietate alcoolică care i-a influențat în mod evident atenția și reacția și conducând automobilul fără a avea permis de conducere, prin comportamentul său iresponsabil a expus la pericol participanții la trafic, pietonii, pasagerii cât și pe sine însuși, fapt ce confirmă odată în plus că persoana în cauză nu a conștientizat pericolul faptelor sale și că nu a tras concluziile de rigoare, prezentând un pericol pentru societate.

Pe cale de consecință, Colegiul lărgit reține că, pedeapsa aplicată lui Ciutac Simion de către prima instanță este una echitabilă, care impune lipsuri și restricții ale drepturilor acestuia, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale. Or, o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficient nici pentru corectarea inculpatului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Astfel, din examinarea condițiilor în care instanța poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei în privința inculpatului, rezultă că aceasta nu este un drept al inculpatului, ci o facilitate din care instanța de judecată este liberă să aprecieze dacă este sau nu cazul să o acorde.

Prin urmare, instanța de recurs consideră că pedeapsa stabilită lui Ciutac Simion de prima instanță corespunde prevederilor art. art. 7, 61, 75 Cod

penal, fiind motivată, individualizată și aplicată în limitele prevăzute de lege, iar hotărârea dată fiind una întemeiată.

În atare circumstanțe, instanța de apel greșit a admis apelul apărării și prin pronunțarea unei noi hotărâri a comis o eroare la aplicarea pedepsei cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, în lipsa cărorva motive clare și legale pe care se întemeiază soluția.

Reieșind din cele expuse, Colegiul penal lărgit conchide că recursul declarat de procuror urmează a fi admis, cu casarea deciziei instanței de apel și menținerea sentinței primei instanțe, deoarece apelul a fost greșit admis.

7. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE:

Se admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Popov Oleg, se casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 noiembrie 2018, în cauza penală în privința lui **Ciutac Simion xxxxx** cu menținerea sentinței Judecătoriei Criuleni (sediul Central) din 03 septembrie 2018, prin care:

Ciutac Simion xxxxx a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264 alin. (4) Cod penal, fiindu-i stabilită cu aplicarea prevederilor art. 364/1 alin. (8) Cod de procedură penală, pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani și 8 (opt) luni, cu executarea în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 (cinci) ani.

A fost încasat din contul inculpatului Ciutac Simion în beneficiul statului suma de 4778 (patru mii șapte sute șaptezeci și opt) lei cu titlu de cheltuieli de judecată, în rest cererea procurorului a fost respinsă ca neîntemeiată.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **18 iulie 2019**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Boico Victor